

Dmitri Nikolaevici Bantăș-Kamenski
 Mihail Ilarionovici Kutuzov
 Pavel Gavrilovici Divov
 Minas Băjășkian
 Alexandre, conte de Moriollles

Marie Louis de Marcellus
 Sophie Johnson
 Ludwig Kreuchely von Schwerdtberg
 contele István Széchenyi
 Wyburn

Vol. II (1822-1830)

F. G. Laurençon
 Michael von Künitsch
 căpitanul Radisitz
 George Waddington
 Clausewitz
 Robert Walsh
 Antoine Béchamp
 Aleksandr Ivanovici Ribeaupierre
 Feodor Feodorovici Berg
 Sir James Edward Alexander

Joseph Adalbert Krickel
 anonim italian
 Charles Colville Frankland

Ivan Petrovici Liprandi
 Karl von Szepesházy
 consulul Charles Lagau
 Frederik Nyberg
 Héctor de Béarn
 Pavel Hristorovici Grabbe
 Berndt Johan Rosenström
 Gustav Adolf Ramsay
 Louis-Félix de Beaujour
 Aleksandr Ivanovici Mihailovski-
 Danilevski
 J. G. Schwarzott
 P. D. Holthaus
 Ernst Christoph Döbel

ȘERBAN MARIN

Ion Soare, *Documente slavo-române păstrate în Arhivele din Oltenia. Ediție de texte, studiu paleografic și lingvistic*, ediția a II-a, revăzută și adăugită, *Cuvânt înainte*: G. Mihăilă, Râmnicu-Vâlcea, Editura Conphys, 2005, 286 p.

Slavistica românească s-a îmbogățit cu încă o lucrare ce reprezintă o contribuție însemnată la studierea documentelor slavo-române din Oltenia.

Această carte este rodul unei minuțioase cercetări întreprinse de către arhivistul Ion Soare în arhivele din orașul său natal, dar și în alte centre din Oltenia. Cele 30 de documente slavo-române păstrate în fondurile arhivistice oltene sunt în mare parte inedite, unele fiind publicate doar parțial sau cu unele imperfecțiuni.

În introducerea lucrării (care este, de fapt, teza de doctorat a autorului, susținută în anul 2004 la Universitatea din București, sub conducerea academicianului G. Mihăilă, apreciată de către comisia alcătuită din reputații slaviști Mihai Mitu, Milin Jiva, Onufrie Vințeler, cu mențiunea „magna cum laudae”) se face o interesantă prezentare a lăcașurilor de cultură din Oltenia, creatoare și păstrătoare de documente, dar și a Direcțiilor județene Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt și Vâlcea ale Arhivelor Naționale, autorul evidențiind și documentele slavone existente în depozitele acestora, arătând și dacă au fost sau nu publicate.

Prima parte a lucrării este consacrată studiului paleografic al documentelor, punându-se accent în special pe abrevieri și grafie.

În capitolul II, intitulat *Studiu lingvistic*, Ion Soare prezintă succint trăsăturile specifice (fonetice, morfologice, sintactice și lexicale) ale documentelor avute în vedere în teza sa, relevând particularitățile acestora, cât și modificările suferite față de slava veche, accentuând influențele care au afectat părțile de vorbire prezentate.

Extrem de interesant ni s-a părut subcapitolul dedicat lexicului și în special cel rezervat elementelor lexicale românești, cu observația că, la cuvântul „corhator”, credem mai degrabă că este o greșală de transcriere, contextul în care acesta apare determinându-ne să considerăm că este de fapt vorba de o

„curătură” de loc.

Transcrierea și traducerea celor 30 de documente slavo-române analizate se face în capitolul III al lucrării, autorul făcând și o scurtă descriere diplomatică a acestora. Cel mai vechi document prezentat, de fapt singurul din secolul al XV-lea, este din 1478 mai 20, fiind emis la Târgoviște, în cancelaria lui Basarab cel Tânăr. Urmează 11 documente din secolul al XVI-lea, respectiv perioada 1539 septembrie 1 – 1596 iulie 23, marea majoritate fiind cărți de întărire date de către Mihnea Turcitul diferitelor persoane: logofătul Drăghici, Drăgan ș.a. Interesant este și documentul de la Mihai Viteazul, din 1596 iulie 23, emis la Gherghița, păstrat la Arhivele din Gorj, prin care domnul întărește jupâniței Sanfitra și fiilor săi o ocină în satul Borăscu. Din secolul al XVII-lea autorul a reușit să adune un număr de 18 documente, toate emise de către domnii Țării Românești: Radu Șerban, Radu Mihnea, Alexandru Iliăș, Gavril Movilă, Alexandru Coconul, Matei Basarab, în cancelariile din București sau Târgoviște.

În concluzii, Ion Soare prezintă o sinteză a trăsăturilor diplomatice, grafice și lingvistice ale documentelor slavo-române, accentuând influența limbii române în morfologie, sintaxă și lexic.

Lucrarea se continuă cu o listă de documente cu data rectificată, lista scriitorilor de acte, o tablă de corespondență a cotelor pe colecții, o bibliografie generală, un indice onomastic și unul de materii, cât și cu facsimilele unora din acte.

Volumul lui Ion Soare, *Documente slavo-române păstrate în arhivele din Oltenia. Ediție de texte, studiu paleografic și lingvistic*, aduce o contribuție reală la cunoașterea perioadei slavonă la români, dar și a unor aspecte social-politice și economice ale epocii respective, oferind detalii noi asupra limbii române.

Destinată tuturor celor interesați de cultura slavonă, cartea constituie un material util atât pentru slaviști, cât și pentru iubitorii de cultură, dornici să afle în profunzime diverse aspecte ale vieții poporului nostru din secolele XV-XVII.

MIRELA COMĂNESCU

Vasile Bozga, *Trecut și actualitate (Studii, articole, personalități, comunicări)* București, Editura Ager – Economistul, 2005, 262 p.

Prof. univ. dr. Vasile Bozga, șeful catedrei de Istorie economică și geografie economică de la Academia de Științe Economice din București,

pregătește din 1952 generații întregi de economiști în spiritul gândirii critice, al analizei evolutive și comparative. Deși este văzută mai mult ca o disciplină a istoriei, istoria economică are, după părerea autorului, o certă valență evolutivă, tradițiile românești ale economiei de piață din secolul al XIX-lea și prima jumătate a secolului XX putând oferi sugestii pentru organizări actuale sau viitoare în materie de bănci, burse, camere de comerț, management, arendare etc. Nu este vorba despre o copiere a instituțiilor mai vechi, ci de o potențială valorificare a tradiției în contextul experienței mondiale acumulate în ultimele decenii.

Volumul cuprinde studii și articole ale